

Što chce Serbski Sokol?

- ① Towarstwo je třěšny zwjazk Serbow a wšěch staćanow, kotřiž chcedža so za zaměry towarstwa zasadžeć. Wone zjednoća tež towarstwa, sportowe jednotki a skupiny, kotrež so ze sokołskim hibanjom zwjazane čuja.
- ② Charakter towarstwa "Serbski Sokol z.t." zwuraznja so w šěrokej ludosportowej činitosći.
Towarstwo je politisce a po wěrywuznaću neutralne.
- ③ Zaměr towarstwa je, iniciěrować, koordinować a organizować sportowe zarjadowanja we Łužicy kaž tež ze sportowcami mjezynarodneho sokołskeho hibanja.
- ④ Towarstwo wuznawa so jako naslědnik "Serbskeho Sokoła" lětow 1920 - 1933, tež nastupajo zaměry a nadawki:
  - wuwiwać ćělne, duchowne a moraliske hódnoty serbskeho ludu,
  - sportować na ludosportowej runinje pod hesłom "W strowym čěle strowy duch"
  - hajić a sej česćić serbsku rěč a serbsku ludowu kulturu
  - wuwiwać serbsku rěč na polu sporta
  - zarjadować dalekubłanske naprawy kaž tež ekskursije za swojich čłonow a za přislušace korperacije.

Wšě zarjadowanja služa předewšěm wuwiwanju, pohubšenju a zdźerženju serbskeje identity.

PŘIZJEWJENJE

_____

mjeno, předmjeno (towarstwo / jednotka / skupina)

_____

adresa a telefoniske čisło (adresa zamołwiteho towarstwa / jednotki / skupiny)

_____

ličba čłonow towarstwa/ jednotki/ skupiny _____ sportowa družina: _____

_____

městno / datum

_____

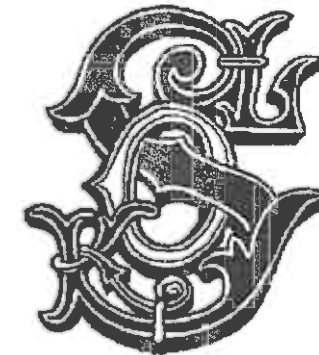
podpismo

Přizjewjenje pósćelće prošu na slědowacu adresu:

Serbski Sokol, Serbski dom
Póstowe naměsto 2
02625 Budyšin

Banka: Volksbank Bautzen • Bankleitzahl 850 949 64 • Konto-Nummer: 207 244 04 • Serbski Sokol

SOKOŁSKE LISTY

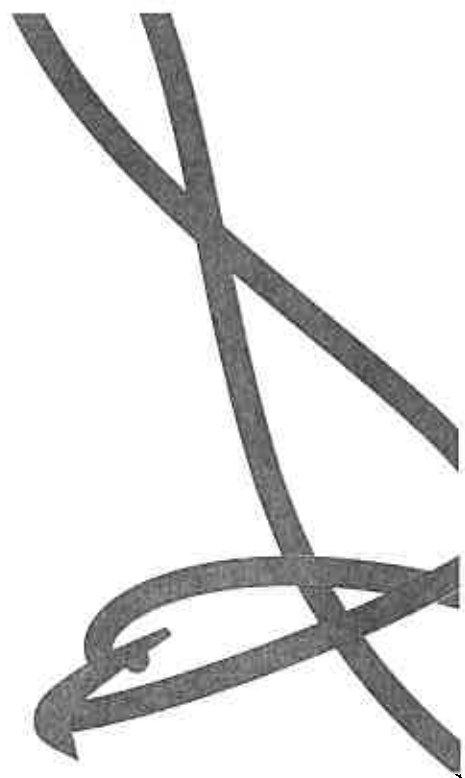

Wudawa "Serbski Sokol z.t."

"Njeh je žiwy Serbski Sokol!"

Zapiski z XII. wšosokolskeho zléta w Praze

XII. VŠESOKOLSKÝ SLET PRAHA STRAHOV 5.-6.7.'94

Dny XII. wšosokolskeho zléta w Praze drje su stawizny, ale wosebje zahorite witanje našeje serbskeje skupiny w českej stolicy zwostanje wobdžělnikam njezapomnite.

"Njeh je žiwy Serbski Sokol!",

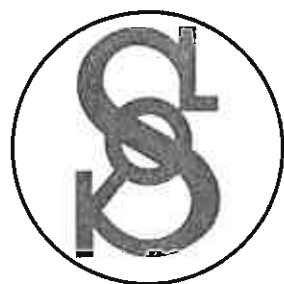
"Njeh su žiwi Łužiscy Serbja!"

"Witamy Was wutrobnje w Praze!"

*a přeco zaso
"Nazdar"!*

Tysacy razy smy přiwolanje tutech a dalších hesłow slyšeli.

Třidnjowske přebywanje delegacije Serbskeho Sokola chcemy spytać předstajeć, wědžo, zo je njemóžne, wšě podawki a začuća napisać.

Mnoho wo Sokole w českich nowinach

Składnostnje XII. wšosokolskeho zléta w Praze pisachu česke nowiny tež něštožkuli wo našim Serbskim Sokole. Tak wozjewi wosebita nowina "Večernik - Praha" polstronski přinošk "Slované z Německa" z wobrazom wo zajězdze delegacije Sokola za zléť w léće 1926 a z titlnej stronu knižki z džiwadłowej hru "Kak Sławoš přindže do Sokola". W artiklu powěda dr. Zd. Boháč wo stawiznach Sokola, wo džensnišim žiwjenju Serbow kaž tež wo džěle Praskeho zjednoćenstwa "Sdružení přátel Lužice".

W kónctydzěnskim wudaću "Severočeskeho denika" (2./3.7.) namakamy na wosebitej sokołskej stronje nastawk "Serbski Sokol", w kotrymž rysuja so stawizny zjednoćenstwa. Po mjenowanju fakta, zo bě so Sokol w léće 1933 rozpušćił, so tole pisa: "Sokołska myslička bě wšak tež we Łužicy dale žiwa a přetra lětdžesatki nacistiskeje a komunistiskeje totality." Nastawk kónči z namořtu, zo měli sokołske jednoty sewjernych Čech k zowa založenemu Serbskemu Sokolej styki nawjazać.

K sokołskemu zlétej wuda nakładnistwo Orbis wobrazowu knihu "Sokołske slety 1882 - 1948". W tutej reprezentiwnej zběrce so při spominanju na IX. zléť w léće 1932 kaž tež na XI. zléť w léće 1948 sobu mjenuje, zo wobdžělichu so a zwučowachu tam tohorunja serbscy sokoljo.

Slované z Německa

Lužičtí Srbové v Praze ● Letité kulturní svazky

Na XII. všesokolský slet přijede do Prahy skupina Lužických Srbů ze SRN. Na to, proč byli na slet pozváni právě Lužičtí Srbové, jsme se zeptali předsedy Sdružení přátel Lužice PhDr. ZDĚNKA BOHÁČE, CSC.

»Sokol na Lužici vznikl počátkem dvacátých let pod přímým vlivem Sokola českého. Již na VII. všesokolském sletu v Praze byla v roce 1920 delegace Lužických Srbů. V listopadu téhož roku byl založen Sokol v Budyšině a záhy další sokolské jednoty na okolním venkově. V září 1924 se uskutečnil I. srbský všesokolský slet v Pančicích a o dva roky později se 150 lužických sokolů zúčastnilo VIII. všesokolského sletu v Praze. Zdravý rozkvět lužického Sokola se bohužel následkem nejednoty a především pod tlakem nacistického režimu rozpadl. Po skončení druhé světové války nebylo v Lužici dostatek sil k obnovení Sokola

a později již vzkříšení sokolské myšlenky neumožňovala politická situace. Podobně tomu bylo i u nás, proto bylo velkým štěstím, že v polovině osmdesátých let se mi podařilo navázat družbu sportovního klubu Sokol Klínek (okr. Praha-západ) s lužickosrbským sportovním klubem Ralbicy — Hórki. Z naší společné iniciativy se zrodila i myšlenka zastoupení lužickosrbského sokolstva na našem letošním sletu.«

● Můžete Lužické Srby více přiblížit?

»Lužice byla k Českému království připoutána ve 14. století, za vlády Lucemburků, a sdílela s ním společné osudy až do třice-

tilité války, kdy v roce 1635 připadla jako zástava Sasku. Je ale paradoxní, že i když byla Lužice od Čech odpojena, Habsburkové si tehdy z titulu českých králů vymínili ochranu lužických katolíků a tím vlastně ještě daleko více než předtím připoutali lužickou katolickou minoritu k Čechům. Studenti z Lužice přicházeli nadále ve velkém počtu do jezuitských škol v našich zemích. Od počátku 18. století bydleli v budově Lužického semináře na Malé Straně v blízkosti Karlova mostu. Protože na gymnáziu i na teologické fakultě pražské univerzity převažovala latina a později němčina jako vyučovací jazyk,

Měnjnja wobdźělnikow

Jurij Frencl, čestny starosta Serbskeho Sokoła:

Wróćiwiši so ze wšosokołskeho zléta w Praze hišće w nócnych hodžinach, rozpominach swoje dožiwjenja tutoho swjedženja, kotrež so mi hłuboko do wutroby zarychu. Wjele bě zetkanjow a rozmołwow z českimi a wukrajnymi hosćimi, z kotrymiž mějach składnosć porěčeć. A běchu to sokołki a sokoljo hišće starši hač ja, kiž pochadźachu ze wšěch regionow Čěskeje a Słowakskeje. Rozumjachmy so derje, dokelž stej našej maćeršćinje jara podobnej. W krasnym swjedženskim čahu po měsće Praze dožiwjachmy pak woprawdžitu a jasnu přiwisnosć k słowajnskemu ludjej. Sta tysacy ludźi wobrubjachu hasy, po kotrychž so swjedženski čah pohibowaše. Chóry ludnosće nas strowjachu z: "Nech žije Łužice - na zdar", "Na zdar Budyšin", "Na zdar, Lužičané", "Sláva vám, Srbové".

Haj a samo "Na zdar, Jurjo" slyšach, a spodziwach so, widžach znateho přečela. Kak husto je so mi sylza radosće a wjesela z wočow wukuliła, njewěm. Přetož moja wutroba juskaše ze zahoritými přihladowarjemi sobu, zo njemóžach so sylzow zdźeržeć. Kelko rukow so mi z přihladowarjow k postrowej poskići, kotrež sym dzakliwje přijimal, njejsym ličił. Ale kóžda ruka bě z wutrobu słowjanstwa zwjazana, kiž mje do wutroby zary ze słowjanskim duchom. W duchu tutoho dožiwjenja sedžach doma w swojej čichej stwičce. Prjedy hač so k měrej podach, běch połny wjesela a spokojneho ducha, zo smědžach sobu dožiwić rjany a dostojny swjedžeń, postrowić pak mi přeco zaso lubu "zlotu Prahu".

Pia Weclichowa, Pančicy-Kukow

Bě to za mnje přewšo zajimawe, so wobdźělič na XII. zlěće, dokelž běch hižo na předchadźacym XI. zlěće w Praze. Jako we wulkim Strahovskim stadionje sedžach, dopomnich so derje na naše tehdyše zwučowanje. Jako mloda wučerka w Konjecach běch so z wjesnymi mladostnymi na wustup přihotowała. Rady dopomnju so na zhromadne zwučowanja pod nawodom Sonje Šajbic a Jana Měškanka. Zahoritosć Praskeje ludnosće bě na woběmaj zletomaj přemožaca.

Michaela Mošowa, starostka Serbskeho Sokoła

Wobdźělenje na XII. wšosokołskim zlěće w Praze bě bjezdweła wjeršk w hišće mlodych stawiznach Serbskeho Sokoła. Njezapomnity wostanje wosebje wšěm wobdźělnikam swjedženski čah po měsće, při kotrymž nas zahoriće witachu, nam přiwyskach. Praske dny su wulki pohon za dalše skutkowanje našeho towarstwa za serbski lud. Tři kulturne skupiny zasuža sej wosebity dzak za jich zwólniwosć so wobdźělič.

Pětr Šořta, jednaćel Serbskeho Sokoła

Wosebje pochod po Praze zawostaji hłuboki začišć na dobro Serbskeho Sokoła a Serbstwa scyła. Hišće ženje njedožiwich tajku zahoritosć, zwižetša staršich Čechow a Čechowkow za naš narod. Smy přez kulturne čělesa we wobłuku demonstracije přewšo hłuboki začišć zawostajili, wo čimž budže so w stawiznach hordže rozprawjeć. Smy Serbow na dostojne wašnje reprezentowali. Jako nawoda delegacije bych so chcył wšěm wobdźělnikam za jich wustupowanje podzakować. Džak słuša wosebje tež našim českim hosćicielam, kotřiž so wuběrnje wo nas starachu.

Sobota, 2. julija 1994

Za 7.30 hodž. je předwidžany wotjězd delegacije znowa založeneho Serbskeho Sokoła do Prahi. Ze žonu běchmoj budžak stajiloj, ja wšak běch zahe wotučil a hižo spać njemóžu, čuju nutřkowny njeměr. Stajam sej prašenja: Póndže-li wšo do porjadka, poradzi-li so naša wuprawa? Zmištrujemy-li organizatorisce wšitko tak, kaž běchmy sej to při wjacorych schadźowanjach předsydstwa dojednali - hakle wčera běchmy sej w Serbskim domje zbywace wěcki zrěčeli. A poběhnje-li wšo hladce nastupajo kwartěry, zastaranje a program, kaž běchmy sej to z českimi přečelemi při zeńdženjach w Rabicach, Budyšinje a na městnje w Praze wučinili?

Před Serbskim domom w Budyšinje zetkaja so čłonojo předsydstwa Sokoła, dalši čłonojo towarstwa a někotři dalši zajimcy za wobdźělenje na zlěće. Mjez nimi je Pia Weclichowa z Pančic-Kukowa, kotraž bě so na předchadźacym XI. zlěće w léće 1948 wobdźěliła. Ju chcu so za dopomnjenkami na tehdyše dny prašeć. Najprjedy pak chwataj do domu Němsko-Serbskeho ludoweho dźiwadła po transparent, kotryž běchu w džěłarni za swjedženski čah po Praze zhotowili. Pawoł Hejduška pak přinjese tři serbske chorhoje, kotrež bě pola Domowiny wupožičil. Jurij Nuk ma při sebi chorhoj něhdyšeje jednoty Sokoła Haslowa kaž tež mjeńšu chorhojčku kołojezdneho towarstwa z heslom "Za narod - za wótčinu!". Wulka chorhoj w serbskich barbach z tekstem "Haslowscy Sokoljo 1931" je wosebje drohotna. Wobě chorhoji běchu hakle lětsa na łubi doma w Baćonju po lětdžesatkach namakali.

Njemóžemy wotjěć, dokelž bus ze Serbskim folklornym ansamblom Slepó hišće dojeł njeje. Alena Kubańkowa, z nami čakaca wumělska wjednica Slepjanow, je kaž wšitcy wjesoła, jako zapozdženy bus přijědze. "Smy do wobchadneho njezboža zaplećeni byli", Wolfgang Kotisek a druzi rozprawjeja. Pětr Šořta, wjednik wuprawy, zrěči ze šoferom puć, a potom podamy so na zajězd do susodneho kraja. W busu pletu so rozmołwy wokoło rozdźělnych temow. Při sebi sedža hnydom štyrjo pisarjo do rubriki "Widžał, slyšał - napisał", woni diskutuja horco wo tuchwilnych swětowych mišterstwach w kopańcy. Někotři čitaja w nowym čisle "Sokołskich listow", w kotrymž je přinošk wo wustupje Serbow na XI. wšosokołskim zlěće 1948 z lisćinu 203 wobdźělnikow. Wšě sobu wzate eksemplary wšak njeprzedam, trjebam někotre za českich hosćicielow.

Při hranicy w Seifhennersdorfe/Varnsdorfe njeje wulki nawal, kontrola je krótka. Jědzemy přez Nový Bor, Česku Lipu a Mělník a smy krótko do připołdnja w Praze.

Dokelž je nam městno kwartěra znate, njetrjebamy pytać. W Salesianskim domje Don Bosko w Praze-Kobylicach nas hižo wočakuja. Dr. Toni Bruk, načolnik filmoweho studija SORABIA, wita swojeju českeju partnerow, z kotrymajž budže sokołske dny filmować. Kameramuž a zwukowy technikar nas w přichodnych dnjach wjackróć wušiknje po jimaj znatych Praskich dróhach wodzítaj, ze svojim awtom přewodžetaj. Po jězbje we wulkej horcoće - termometer pokazuje 33 stopnjow - nam wobjed a chłódne piwo słodžitej.

Po jědži wjedže Pětr Šolta Slepjanow a dalších wobdžělnikow do stwow, někotři podadza so do priwatnje skazaneho hotela "Excellent". Po hodžinskej přestawce jědzemy hač na Keplerovu dróhu za Hradčanami. Za přechodžowanje w a při Praskim hrodže wšak přewjele časa njeje. Slepjanscy džě chcedza (abo: dyrbyja) hišće za wječorny wustup zwučować.

Wróciwši so do Don Boskoweho domu wuhladamy dr. Zdeněka Boháča, předsydu Praskeho towarstwa přećelow Łužicy ("Sdružení přátel Lužice"). Hakle před hodžinami bě přijět z pólskeho Lublina, hdžež bě so na wjadnjowskej konferency wo prawach entniskich mjeńšin wobdžělił. Dočasnje bě tam wotjět a spał njebě ani hodžinki - skomdžic nohcycše na žadyn pad zarjadowanje w Salesianskim dźiwadle, na kotrež běchu zhromadnje pisomnje a ertnje přeprašowali Towarstwo přećelow Łužicy, załožba Zborow a Serbski Sokoł. Dr. Boháč za towarstwo SPL, direktor Jiří Hora za załožbu Zborow a starostka Michaela Mošowa za Serbski Sokoł kaž tež další čonojo předsydstwow třoch skupin zrěča hišće raz wotběh wječorneho zarjadowanja a sprecizuja časowy plan za njedzelu a pónđzelu.

Na serbski wječork w Salesianskim dźiwadle přichwataja předewšěm čonojo "Sdružení přátel Lužice", ale tež zastupnicy Českeho sokołskeho zwjazka ("Česká obec sokolská" - ČOS). Mjez nimi je Danuša Gallatová, zamołwita za wukrajne styki w ČOS.

Excellent
HOTEL
* * *

Líbeznická 19
182 00 Praha 8 - Kobylisy

Nic mjenje hač 28.000 zwučowarjow ma w 11 wobrazach wustupować. My smy swědcy pruwy skupin młódšeho dorosta a žonow. Skupiny nastupuja a zwučuja, najprjedy wjackróć z korigowacymi pokiwami a přispomnjenjemi, potom z přewodom hudźby. A to wšo při njesmilnej horcoće - termometer pokazuje hižo připołdnju 34 stopnjow a deleka na wulkej płoninje cyle wěšće tójšto wjac. Nastajnosći krjepi awto zwučowanišćo, žony a holcy dadza so radlubje poprysać, ale to wochłódza jenož krótki čas. Přihladujemy z wuchodneje tribuny, w chłódku sedžo. Pia Weclichowa so dopomina, kak je w léće 1948 na arealu zhromadnje z něhdže 200 młodostnymi z Łužicy narodne reje předstajała. A přeradzi mału epizodu, zo přewodžacy hrajer na klawěrje stronje z notami přeskoči a "njeporjad" zawinowa. Haj, tehdy rejowachu hólcy a holcy z přewodom "orchestra" - husler na příklad bě znaty hudźbnik Jurij Mencl z Chróscic. Wjele wě Pia Weclichowa powědać, wo přihotach na zlět z Janom Měškankom a Sonju Šajbic.

Po połdnju wróci my so do Don Boskoweho domu. Naši kulturnicy zapakuja narodne drasty a hudźbne nastroje. Pojěmy - a potom so z hosćicělemi rozžohnujemy. Małe dary zwuraznjeja džak za wulku prócu, kotruž su dr. Zd. Boháč, J. Hora, profesor Liška a další přećeljo Serbow a Sokoła nałožowali. Wjesoleje nalady, z překrasnymi dožiwjenjemi a poslednim "Nazdar!" podamy so na dompuć. Přiwołanje "Njeh je žiwy Serbski Sokoł!" a druhe hesla budžeja mi a cyle wěšće tež wšěm druhim wobdžělnikam XII. wšosokołskeho zléta nastork a pohon za dalše džělo za towarstwo, za naš lud.

Mikławš Krawc

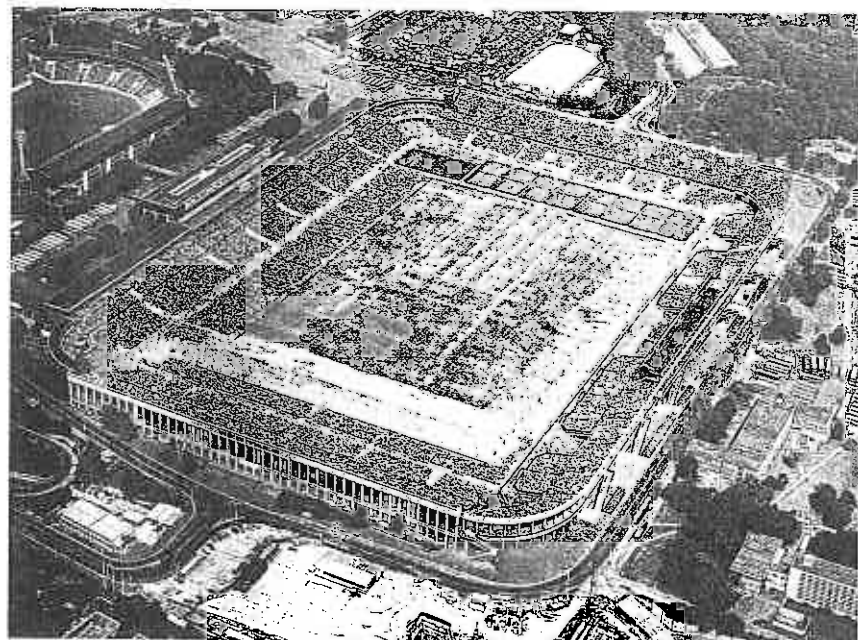
XII. VŠESOKOLSKÝ
SLET PRAHA 1994

Póndzela, 4. julija 1994

Wot džensnišeje póndzele hač do srjedy su na programje česko-morawske dny na terenje wustajenišća w Holešovicach (něhdy park J. Fučika). Je planowane, zo "Sprjewjenjo" a Smjerdžečenjo w běhu dnja na wjacorych městnách wustupuja. Na tutym horcym dnju wšak je jenož mało wopytowarjow widžeć. Dr. Zd. Boháč a J. Hora staj přeslapanaj a měnitaj, zo drje móže so hakle wutoru a srjedu z wjac hosćimi ličić. To stej mjenujcy na česé zléta swjatej dnjej, takrjec přidatnej wólnej dnjej. Njedziwajcy snadneho wopyta poskićitej našej skupinje wjackróć w lěčnym kinje swój program.

Skupina "njeaktiwnych" pak dojdže sej dopódnja, přewoždžena wospjet wo SORABIA-filmowcow, na Strahovske zwučowanišćo. W najwjetšim stadionje swěta z wulkosću 6 hrajnišćow za kopańcu a z městnami za 250.000 přihladowarjow wotměwa so cyły tydžeň generalna pruwa za zlétné zwučowanja wutoru a srjedu.

Mjeztym zo dr. Brukowe "mustwo" filmuje, spytataj Měrćin Štrawba a Maćij Bulank z fotoaparatom a mikrofonom wjele hłosow a wobrazow zapopadnyć - za Serbske Nowiny a za rozhłosowe wusyłanja.

"Łužicko-srbský večer" - tak bě so wječork na transparentomaj před dźiwadłom připowědzał - zahaji so z informatiwnym přednoškom dr. Boháča wo stawiznach Serbow.

Starostka Michaela Mošowa rysuje zaměry znowa załoženého Serbskeho Sokoła. Jurij Nuk přečita postrowny list Zwjazkoweho předsydstwa Domowiny XII. wšosokołskemu zlétej a přeřoda pismo soře Gallatovej.

Potom rysuje Alfons Wićaz, kak bě dóšlo k spisanju swojeje knihi "Serbski Sokol". Eksemplar edicije Danuša Gallatová džaknje přijimuje. Nad rozdželenymi eksemplarami "Sokołskich Listow" - dotal wuńdžechu tři čista wokolnika Sokoła - so přitomni runje tak wjesela kaž nad dalšimi materialijemi wo Serbach.

Žiwy wobraz wo kulturje našeho luda dóstanu hosćo wječorka přez wustup Serbskeho folklorneho ansambla Slepó. Spěwy, reje a hudźba wubudza zahority přiklesk. Slepjanska drasta, hudženje dudow, tarakawy a serbskich husličkow, solowy spěw Wolfganga Kotiseka "Lubka lilija", haj, cyłkowny program młodych wumělcow žnjeja wjele chwalby po programje. Serbski wječork je so derje poradził. Na njón a na poradženy přeni džen zajězda sej připijemy - či jedni w džiwadle, družu w hotelu, někotři tež hišće při nócnyh "wulěće" do města.

Njedzeli, 3. julija 1994

Dopołdnja přewodžeja nas

dr. Zdeněk Boháč, J. Hora a dalši čěscy přeceljo na sławny Vyšehrad. Při jězbje na něhdyšu twjerdžiznu, při přechodžowanju na kěrchowje z rowami sławnych čěskich wótčincow wě dr. Boháč wjele zajimowastkow powědać.

Dokelž jemu młodostni ze Slepoho lědma rozumja, z Józefom Kilankom najwažniše fakty do němčiny přeložujemoj.

Hišće džensa klinči mi we wušomaj tutón stary sokołski postrow, słyšu a widžu wołanje, kiwanje, tlóčenje rukow, kleskanje, cyle jednorje: entuziastiske witanje Serbow z Łužicy. Hołdowanje to našej skupinje! Z wočow přihladowarjow je wuwidžeć wjeselo nad wobdželenjom zastupjerjow małego słowjanskeho ludu na wulkim swjatku mjezynarodneho sokołstwa.

"Njeh su žiwi Łužiscy Serbja!" - z rozbudzenosću a tež z hordosću zwuraznjenu sympatiju přihladowarjow po bokomaj čary přijimam a zapřijam. A spontanje na přikład na postrow "Njeh su žiwi Łužiscy Serbja!" někotre razy znapřećiwju:

"Smy byli - smy - a dale budžemy!"

Džiwajo na njesmilnu horcotu za čas swjedženskeho čaha

wobdžiwuju naše kulturne skupiny. W narodnej drasće so počó po puću přeco zaso rejuja, spěwaja, hudza. A stajnje žnjeja sylny přiklesk. Před hłownej tribunu dlěje zastanu a postrowja reprezentantow Čěskeho sokołskeho zwjazka a Swětowego sokołskeho zwjazka. Praju sej: Njeh swět runjež zhoni, zo su Serbja žiwi a zo je so wozrodził Serbski Sokol.

Po swjedženskim čahu słyšu jednotne měnjenje z rjadow našich ludži: To bě jónkrótna wěc, to bě wuraz wuskeje zwjazanosće z nami Serbami. Někotre dny po zlěće čitam potom w Serbskich Nowinach začišće, začuća Jurja Frencla wo tutej njedzeli w Praze. Podobnje drje su wšitcy z wobdžělnikow začuwali. (Přispomnjenje: Jurja Frenclowy přinošk w tutym čisle "Sokołskich Listow" wozjewimy.)

Mjeztym zo podadza so Slepjenjo njedzeli wječor do domizny, wuklinči za tamnych džen ze zabawu a bjesadu w skupinach a skupinkach.

Do delegacije zarjajuje so tež Hendrichec swójba z Budyšina. Gerat Hendrich a jeho syn Kito - wón je předsyda jednoty Sokol Budyšin - zastupowaštaj Serbow na powitanskim zarjadowanju pjatk popołodnju w Tyršowym domje.

Zahoriće rozprawja Gerat Hendrich, kak běchu w domje sydla ČOS zastupnikow Sokoła z mnohich krajow swěta witali a so wosebje tež nad přitomnymi Serbami z Łužicy radowali. Krótce po pječich zahaji so swjedženski čah. Naša serbska skupina z nimale sto ludźimi pochoduje na čole z chorhojnikomaj a nošerjomaj transparentow:

Jurij Nuk njese chorhoj Haslowskich Sokolow z lěta 1931, młody Enrico Pilz pak loni zhotowjenu chorhoj Sokoła Ralbic/Hórkow.

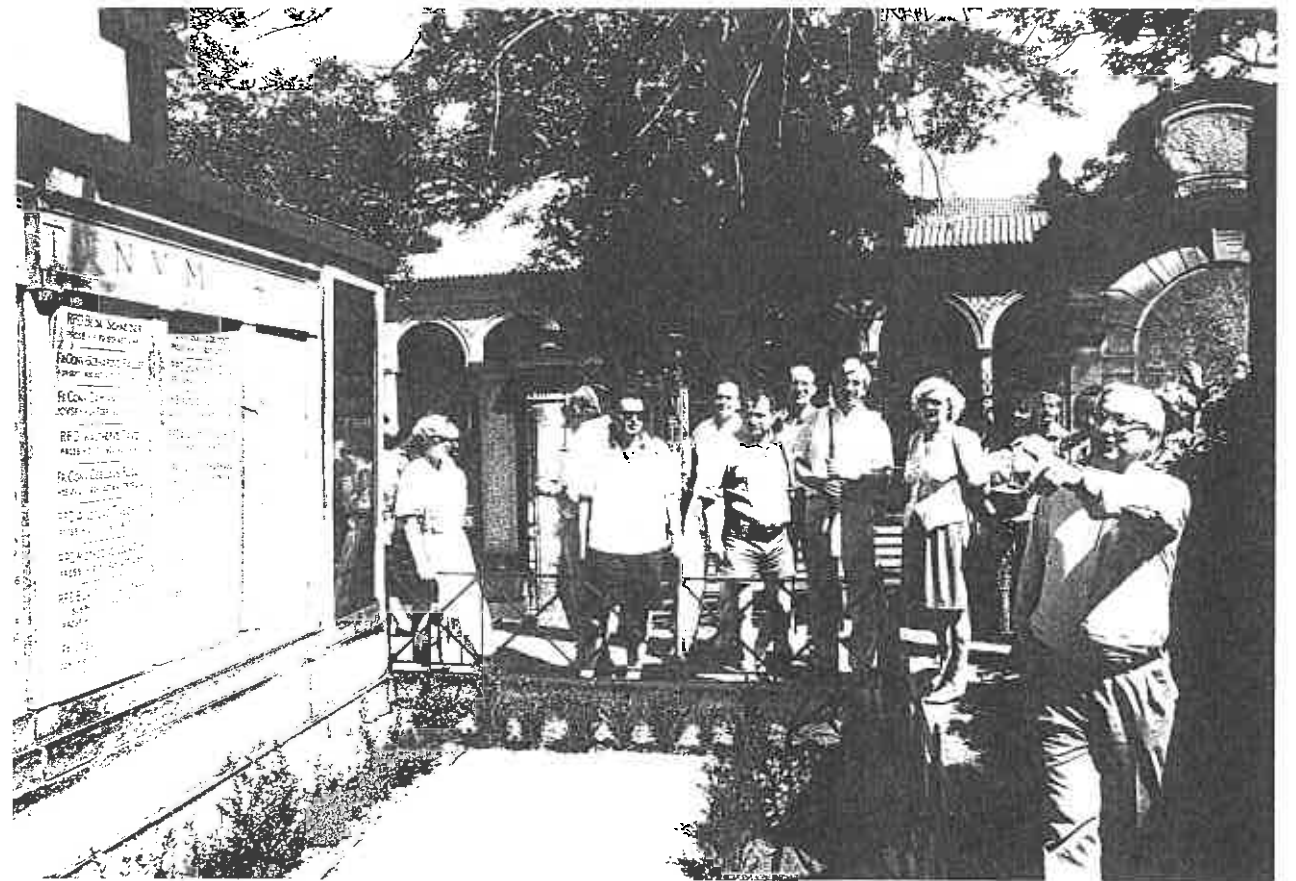
Józef Kilank ma w rukomaj naš sobu přiwjezeny transparent,

Pětr Šolta pak wot zarjadowarjow dóstaty transparent z pomjenowanjom "Serbski Sokol". Derje, zo smy dali transparent z pokiwow, zo smy z Łužicy, zhotowić - někotři so při pochodowanju njedźiwajcy toho prašaja, hač smy z Juhosłowjanskeje.

Za chorhojnikomaj a nošerjomaj transparentow kroča w rjedže starostka Michaela Mošowa, čestny starosta Jurij Frencl a dalši člonojo předsydstwa Sokoła. Za nami přińdu Slepjanscy, potom dalši člonojo Sokoła, potom "Sprjewjenjo" a młodži rejwarjo ze Smjerdžaceje.

Štož w přichodnymaj hodzinomaj po puću mjez Václavskim naměstom a Staroměščanskim naměstom dožiwimy, je ćežko wopisować. Telko zahoritósće, telko wutrobiteje přichilnosće dotal w žiwjenju hišće dožiwil njeběch!

"Nazdar!" - někotre sta króc sym takle na přiwołanje wotmołwil.

W swjatnicy na Vyšehradže, w cyrkwi swj. Pětra a Pawoła, wobdžělimy so na božej mši.

Celebrowacy kanonik Vyšehradzkeho tachantskeho kapitla P. Jiří Huber delegaciju Sokoła na spočatku mšě wosebje wita. Z Jurjom Nukom stejimój za čas bohoslužby ze serbskimaj chorhojomaj před wołtarnišćom.

Po božej mši połoži starostka Michaela Mošowa za Sokol kwěćel při wopomnišću krala Vřetislava II., založičela Vyšehradzkeho kapitla.

Z knjezom kanonikom a dalšimaj duchownymaj zestupamy so k fotografowanju.

Njedzeli nawječor wočakuje nas bjezdweła wjeršk přebywanja w złotej Praze: swjedženski ćah po měsće.

Hosćieljo běchu sej z dorazom přeli, zo bychu Łužicy Serbja na pochodowanju bohaće zastupjeni byli. Z pomocu Domowiny drje bě so předsydstwu Sokoła poradziło, dobyć Slepjanski ansambl za wustup sobotu wječor na swjedženski ćah, ale dóstać připrajenje dalších skupin mějachmy za lědma móžne.

Dawno džě bě jasne, zo je w samsnym času w Drježdžanach 92. zjězd katolikow Němskeje, na kotrymž běchu mnohe serbske chóry a dalše kulturne skupiny přeprašene. Za sobotu, 2. julija, bě na programje w Drježdžanach wjachodžinski wustup serbskich kulturnych cyłkow. Předsydstwo Serbskeho Sokoła bě tohodla wulce zwjeselene, jako slubištej Serbska rejwanska skupina Smjerdžaca a skupina "Sprjewjan", njedzeli za nami přijěć, w swjedženskim ćahu sobuskutkować a tež hišće póndzeli w Praze wustupować.

Krótko do třoch bus z Łužicy dojdźe. "Sprjewjanam" a Smjerdžečanam bě so hišće přidružila skupina młodych koparjow Sokoła Rałbicy/Hórki. Dla zaměstnjenja a předrasćenja nastanje šmjatk ("Sprjewjenjo" a Smjerdžečenjo dyrba do stwow Slepjanskich, kotřiž po swjedženskim ćahu domoj pojědu), ale z dobrej wolu a sčerpnoću situaciju zmištrujemy. Z wosebitej dowolnoću jědzemy z busomaj do bliskosće Václavského náměsta.

Naměsto a pódlanske dróhi su nastupišćo za sokołow z Českeje a z mnohich krajow swěta. Delegacija z Łužicy hižo při kročenju na zetkanišćo přez wulki transparent "Serbski Sokol (lužicko-srbský Sokol)" a přez pisane narodne drasty spěwarjow, rejwarjow a hudźbnikow nadpadnje.

Přećelne witanje "Nazdar!" nas přewodza. Nastupimy so za sokołami z Kanady. Potom wšak nam praja, zo słušamy do rjada po Šwedskej, před sokołami z Pólskeje a Ruskeje.

Wjeselimy so, jako so nadobo čestny starosta Sokoła, Jurij Frencl, zjewi. Zhromadnje z młodostnymaj z Rałbic bě z wosobinskim awtom do Prahi přijěť a chorhoj w serbskich barbach a nadpismom "DJK Sokol Rałbicy-Hórki" přiwjeźl. Přećelnje nas wita Bjarnat Cyž, hłowny jednaćel Domowiny, kiž chce z mandželskej zletowu atmosferu dožiwić.

